

DUBIUM XXXV.

An bac alimenta filiis spuriis relicta persicent ad eorum heredes, vel tantum spuriis in vita sint ususfructuarii. & ipsi mortuis redeant ad patres, & eorum heredes.

Hoc dubium stando in iure communis non usquequam que definitum erat. Nam Xuanes l. tit. 6. de las herencias, qui incipit, *deinde homines*, lib. 3. fori, a numer. 24. late probat dicens idem obtinuisse in quadam lite in pratorio Granateni, hanc alimenta pertinere ad spuriis quod usumfructum, & proprietatem, & sic ipsi mortuis pertinere ad eorum heredes, & non redire ad parentes nisi pater, quando reliquit alimenta, contrarium dispoluit. Sit tamen

2 Prima conclusio. Communis opinio, & probabilior erat, quod stando in iure communis alimenta spuriis relata solim pertinebant ad ipsos quod usumfructum, durante eorum vita, quia resubdive ad parentes. Ratio, quia stando in iure communis pater solim debet filiis spuriis alimenta: at alimenta morte finiuntur, l. cum his, §. si nisi, ff. de translat. l. Dominus, §. si, ff. de ususfr., Sic Bald. l. etiam quam, numer. 41. C. de pacem, Cesar, 4. derer. & part. cap. 8. §. 6. numer. 15. Tello l. 10. Taur. n. 96. & ibi Anton. Gomez, numer. 42. Castilio l. 9. Taur. n. 31. & cap. 1. 10. numer. 39. Palacio Rubios l. 9. Taur. n. 31. & 56. & cap. per usuras, de donat. notab. 3. §. 24. numer. 4. Baptista l. si quis illustris, C. ad S. C. Orph. Bart. & De eins, quos referit, & sequitur Duennas reg. 396. 397. ampliat. 3

3 Secunda conclusio. De jure hujus regni Hispaniarum alimenta spuriis relicta pertinent eo mortuo ad ejus heredes; & si spuriis, dum vivit, sunt quod usumfructum, & proprietatem. Sic definitur expreſſe l. 10. Taur. & docent Cesar, Duennas, Castilio, Palacio Rubios, Tello, Anton. Gomez ubi supra, & Baæza de non melior, filiis, cap. 27. numer. 7.

4 Hinc infertur, patrem non posse gravamen imponere in quanto, quod reliquit filio illegitimo ad alimenta, quia ex praefixa necessitate, & iuriis dispositione illud debet, & ideo cum non honorat, nequit gravare, l. ab eo de fideicom. Sic Molina lib. 2. de primogen. cap. 1. numer. 32. Tello l. 10. Taur. numer. 15. & ibi Anton. Gomez, numer. 43. Matienzo lib. 5. ordinam. tit. 8. l. 8. gloss. 3. n. 4.

5 Limitandum tamen est hoc, nisi illud quantum excedet quantitatem alimentorum ad ea necessarium, quia in illo excessu potest gravari illegitimus, cum enim tantum tenetur pater alimenta exhibere, id quod superfluit voluntaria dat, & sic potest gravare. Sic Tello, & Matienzo ibi.

DUBIUM XXXVI.

An possit pater relinquere spuro, vel cuiuscumque alii filio illegitimo alimenta solim ad tempus vite talis spuriis, & cavere, ut post spuriis cibum redeant ad patrem, & ejus heredes.

1 Liqui dicunt, non posse id patrem, sed quod non obstante hoc talia alimenta erant spuriis simpliciter, & omnino post eis obitum non redibunt ad Patrem, sed ad spuriis heredes. Probatur primo ex lib. 10. Taur. ubi caverat expreſſe, ut quantitas relicta spuriis ad alimenta transmittatur ad eum heredes. Item quia (ut dixi dubioperdenti) pater non potest gravamen imponere in quantitate relicta filio illegitimo pro alimentis. Sic Anton. Gomez l. 10. Taur. numer. 43.

2 Alii vero absolue docent, posse patrem legare spuriis alimenta ad vitam & cavere, ut post eis obitum succedat in illis is, quem pater elegerit: & explicit l. 10. Taur. in quantum percipit, ut in quantitate relicta pro alimentis succedant heredes, quos habent filius spuriis: explicant, inquam, habere hunc intellectum, nisi pater aliud disponat, & sic fecit erit, quando pater aliud disponit, quia scilicet praecepit, ut habeatur ratio necessitatis alimentorum in vita, & non ultra. Sic Palacio Rubios cap. per veteres de donat. notab. 3. §. 24. n. 10. Sit tamen

3 Prima conclusio. Si pater legat spuriis quid annum, aut annos redditus ad alimenta, morte finiuntur ea alimenta, nec transmittuntur ad spuriis heredes: & hoc causa filius de tali legato nil potest disponere. Probatur, pater solum tenetur alere spuriis, dum vivit, sed legans annum quid durante spuriis vita ad alimenta, sufficienter cum alii, dum vivit: ergo. Sic Tello l. 10. Taur. numer. 17. 18. Matienzo lib. 5. ordinam. tit. 8. l. 8. gloss. 3. n. 4. & in hoc casu tenet verum sententia a Palacio Rubio citata.

1 Dicitur huius questionis pendet ex alia, nempe si parentes desercent filiae legitime immensam & inofficiam dotem, quae scilicet tangat legitimam aliorum filiorum, talis excessus posse revocari. Probatur, pater solum tenetur alere spuriis, dum vivit, sed legans annum quid durante spuriis vita ad alimenta, sufficienter cum alii, dum vivit: ergo. Sic Tello l. 10. Taur. numer. 17. 18. Matienzo lib. 5. ordinam. tit. 8. l. 8. gloss. 3. n. 4. & in hoc casu tenet verum sententia a Palacio Rubio citata.

2 At

Lib. V. Cap. I. Dub. XXXIX. XL.

4 Secunda conclusio. Quando pater legat filio suo fructus aliquis praediti, qui sat sunt ad alimenta, finiuntur similierte morte, nec transmittuntur ad heredes filii spuri. Probatur cademmet ratione, qua probata est conclusio praecedens, & docent Tello, & Matienzo ubi supra, & colligitur expreſſe ex doctrina Bartol. lib. 1. de reb. quod. cap. 16. numer. 4. Xuanes lib. 1. tit. 6. lib. 3. fori, numer. 22. ubi dicunt, quod potest pater spurius dare dotem quod usumfructum, & proprietatem, & sic ipsi mortuis pertinere ad eorum heredes, & non redire ad parentes, nisi pater, quando reliquit alimenta, contrarium dispoluit. Sit tamen

5 Tertia conclusio. Quando quintum legatur, & quod in eo continetur, est necessarium ad alimenta, tunc si pater jubeat, ut illud quintum vendatur, & ex eo ematur aliquid, quod reddat fructus competentes ad alimenta, & quod morte finiatur, illud non transmittit spurius ad heredes, nec de eo potest disponere. Probatur eadem ratione. Sic Tello.

6 Ultima conclusio. Si pater absolute legavit aliqua bona ad spuriis alimenta, & illum gravavit, ut post mortem restitutus ea bona aliqui, tale gravamen non tenet in parte necessaria ad alimenta, sed de ea potest spurius disponere, & sed heredes eam transmittit: & in hoc casu est vera sententia Antonii Gomez citata, & probatur ex dictis dñis praecedenti. Sic Matienzo ubi supra, & dicit hoc viuum est sententia, licet subobscen. Tello. l. 10. Taur. n. 15. & 18. vers. si tercia conclusio,

DUBIUM XXXVII.

An si quintum sit necessarium ad alimenta, at tenta qualitate spuriis, & pater relinquat alii, quae legata pia ex eo adimplenda, quia scilicet habet filios legitimos sit minuendum dictum quintum ob ea legata.

1 Sit conclusio. Si quintum sufficit pro omnibus omnibus ex eo extrahuntur: si vero non sufficit, debet de eo extraibi impensa funeralis, ut pater ex l. 10. Taur. alia vero legata etiam non valebut, quia quis alimenteretur censetur debitum necessarium. Sic Antonius Gomez l. 9. Taur. n. 41.

DUBIUM XXXVIII.

An possit pater aliquid dare in vita, vel morte filio spuri ultra alimenta, propter filii merita.

1 Sit conclusio. Jure optimo potest pater filio spurius aliquid dare ultra alimenta propter benemteria filii. Ratio, quia haec non censetur donatio, sed remuneratio, & inter eos, inter quos prohibita est donatio, ut inter patrem, & filium, inter virum, & uxorem, non censetur prohibita donatio remuneratoria, modo tamen de meritis constet, & donatio sit aquila meritis. Hanc docent Perez lib. 1. ord. tit. 3. l. 22. fol. 202. pag. 2. Tiraq. l. 8. unquam, Cod. de revoc. donat. verb. donationis largius, numer. 32. Bald. Jean. And. Gabr. Palaeus, Rainius, quos referit, & sequitur Rejas epistola successorum, l. 23. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6.

2 Nra tamen, quod, ut dicatur donatio remuneratoria, debent esse talia merita, sive servitia, ad quae donataria alias non tenetur; quae enim debentur ex necessitate, vel officio, iubente lege, non debent censeri beneficia, quae exigunt premium, sive remuneracionem, v. g. uxori, & filios debent viro, & patri certas operas, & obsequia, ea si prelia fuerint, non habentur pro meritis. Sic plures textus, & doctores referunt docent Tiraq. lib. 21. & 106, sed de hoc late dixi lib. 6. de mortim. disp. 6.

DUBIUM XXXIX.

An si pater exceedat metas in assignanda dona filiis spuriis, quia scilicet offegnavit illi plus quam quintum, quod sufficiebat ad alimenta, possit peti ille excessus à viro constante matrimonio,

1 Dicitur huius questionis pendet ex alia, nempe si parentes desercent filiae legitime immensam & inofficiam dotem, quae scilicet tangat legitimam aliorum filiorum, talis excessus posse revocari. Probatur, pater solum tenetur alere spuriis, dum vivit, sed legans annum quid durante spuriis vita ad alimenta, sufficienter cum alii, dum vivit: ergo. Sic Tello l. 10. Taur. numer. 17. 18. Matienzo lib. 5. ordinam. tit. 8. l. 8. gloss. 3. n. 4. & in hoc casu tenet verum sententia a Palacio Rubio citata.

2 At gravis difficultas est, an constante matrimonio possit peti à viro ille excessus. Et si solam ius commune atteniam, communis est sententia, non posse peti à viro ex cellum illum costante matrimonio. Quod probatur primo, quia maritus costante matrimonio non habet dotem ex titulo lucrativo, sed ex titulo onero, faciliter ut matrimonii onera sustinet, l. pro omnibus, & ibi Bartol. Codice de iure dotum, & sententur omnes Doctores citandi: ut ex causa onero potest prejudicium inferri in legitima. Secundo probatur ex l. fin. §. si à fecero, ff. de his que infrauid. credit. ubi dos data filie in fraudem creditorum, non potest matrimonio constante ab ipsi revocari, sed creditores habent potius ius, quam filii, l. Papius, §. quarta, ff. de usucopio testamenti: ergo à fortiori non revocabunt dotem costante matrimonio filii, licet eis in legitima, datum invenatur. Hanc tenet Bartol. Bald. Aretinus, Angel. Campagni, Antonius Negusant, quos referit Matienzo infra, item docent Segura l. coheredi, §. cum filia, ff. de uulg. & pupill. numer. 103. Bernard. Diaz reg. 213. Matienzo de Affilios doc. 86. ad finem, dicens licet suffit. judiciali, ff. de usucopio testamenti: ergo à fortiori non revocabunt dotem costante matrimonio filii, licet eis in legitima, datum invenatur. Hanc tenet Bartol. Bald. Aretinus, Angel. Campagni, Antonius Negusant, quos referit Matienzo infra, item docent Segura l. coheredi, §. cum filia, ff. de uulg. numer. 131. Campagni tract. de don. l. p. 9. 48.

3 Sit tamen prima conclusio. Probabilius est, stando in iure communis, excusat dotis, in quo tangitur legitima aliorum filiorum, potest revocari, & auferri à viro constante matrimonio. Probatur prima, quia iure communis cunctam est, item docent inoficiose eam revocandam, nec lex aliqua distinguat inter matrimonium confusum, & solutum, l. an. Cod. de usucop. dot. ergo cum lex non distinguat, nec nos distinguere debemus, l. pratis, ff. de publ. Itaem quia non est sequum alios fratres spoliari, & iure suo privari, ne inquietetur matrimonium. Tandem quia hic non agitur de revocanda dona, sed de revocando excusis dotis: licet vero dos habeatur ex contrauto onero, ut excusis dotis revocanda tenet Salzedo, in addit. ad Bernard. Diaz, regula 215. Ayton. Gomez l. 29. Taur. numer. 34. Palacio Rubios docent licet iustitiae indicatum in regia Cancelleria Pinciana, cap. per usuras, de donat. notab. 3. §. 22. numer. 10. Gomez Arias l. 29. Taur. numer. 11. Paulus de Castro lib. 1. Codic. de usucop. dotis, numer. ultimo, Baæza de non melior, filiis, cap. 32. numer. 3. Matienzo lib. 5. ordinam. tit. 1. l. glossa 4. numer. 7. Molinae tract. de donat. factis in contractu matrimonii, numer. 59.

4 Secunda conclusio. Stando in iure hujus regni Hispaniarum possit indebat, item inoficiose posse revocari quod excessum, constante matrimonio. Conclusio hæc ex dictis est definita, l. 29. Tauri, quae hodie est lex 3. tit. 8. lib. 5. novis recop. & eam docente omnes auctores.

5 Tertia conclusio. Pater dum vivit, potest revocare excessum illum dotis, at ceteri filii vivente patre non possunt revocare, sed ex mortuo. Probatur prima pars, quia quandoque actio est nullus, ipso iure licetum est factum proprium improbat. Hanc docent Perez lib. 1. ord. tit. 3. l. 22. fol. 202. pag. 2. Tiraq. l. 8. unquam, Cod. de revoc. donat. verb. donationis largius, numer. 32. Bald. Jean. And. Gabr. Palaeus, Rainius, quos referit, & sequitur Rejas epistola successorum, l. 23. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6.

6 Nota tamen, quod, ut dicatur donatio remuneratoria, debent esse talia merita, sive servitia, ad quae donataria alias non tenetur; quae enim debentur ex necessitate, vel officio, iubente lege, non debent censeri beneficia, quae exigunt premium, sive remuneracionem, v. g. uxori, & filios debent viro, & patri certas operas, & obsequia, ea si prelia fuerint, non habentur pro meritis. Sic plures textus, & doctores referunt docent Tiraq. lib. 21. & 106, sed de hoc late dixi lib. 6. de mortim. disp. 6.

7 Hinc infertur, quod licet dos immensa revocetur, non tamen restituendi erunt fructus collecti in vita patris donantis, sed tantummodo, qui post mortem patris collecti sunt, nisi pater in vita revocaret. Sic Matienzo lib. 5. ordinam. numer. 4. proxime citato, Tiraq. lib. 21. & 106. Nec obstat l. 8. tit. 4. part. 5. ibi. Quod enī finē salvo a suis filiis sit parte legitima tambim in zida de su padre, como despues de su muerte. Quae verba insinuare videtur filios in vita patris posse revocare donationem inoficiose, quia lex illa intelligenda est, & vult patrem nec in vita, nec in morte posse præjudicare filios in legitima, non tamen probat posse filios vivo patre donationem inoficiose impugnare.

8 Nota hoc non tantum tenere verum in hoc casu, sed esse generale in omni donatione inoficiose, que tangit legitima aliorum filiorum, quod vivi patre cam non possunt filii impugnare. Sic Matienzo edam numer. 4. proxime citato, Tiraq. lib. 21. & 106. Nec obstat l. 8. tit. 4. part. 5. ibi. Quod enī finē salvo a suis filiis sit parte legitima tambim in zida de su padre, como despues de su muerte. Quae verba insinuare videtur filios in vita patris posse revocare donationem inoficiose, quia lex illa intelligenda est, & vult patrem nec in vita, nec in morte posse præjudicare filios in legitima, non tamen probat posse filios vivo patre donationem inoficiose impugnare.

9 Secunda sententia dicit, spurius secundum ius com-

munis, potest excessus recipiens ignorabit excedere, errans in facto, nesciens quidam fieri contra legem; tunc enim fructus percepti ex contractu etiam nullo, non sunt restituendi, ut bene docent Pelinus cap. de quarta numer. 25. de praefijo. Cesar. lib. 1. variar. cap. 3. numer. 8. Bald. l. Celsus, ff. de usucop. Secundo, nisi dos immoda in pecunia data fuerit, tunc enim non à die, qua dos fuit data, sed a tempore morte fructus debentur, l. fructus, & l. ubi deamus, ff. de usucop. l. cum res, ff. de legat. 1.

10 His suppeditis veniendum est ad questionem initio propria, ut in pater debet filius spurius dotem excedentem, scilicet plus, quam quintum, quod erat sufficiens ad alimenta, potest excessus ille dotis per revocabili sententia, ut bene docentum dicitur.

11 Prima dicit excessum illum dotis non posse revocari constante matrimonio. Ratio, quia maritus habet dotem titulo onero. Sic Bartol. l. fin. §. si à fecero, ff. quia in fraud. cred. & ibi Angel. Bald. Aut. ex complexu, C. de incest. nupt. Segura l. coheredi, §. cum filia, ff. de uulg. numer. 131. Campagni tract. de don. l. p. 9. 48.

12 Secunda sententia sit distinguit, si maritus tempore contractus matrimonii ignorabit uxorem spuriam esse, non potest constante matrimonio exigere excessus ille: secus vero si sciebat, tunc enim sibi debet imputare. Sic Ripa, Cumminus, Nicolaus de Ubaldo, Cod. de usucop. Secundo, nisi dos excessus illa potest revocari, & sequitur Cesar. 4. derer. l. p. 6. & 8. §. 6. numer. 12. Palacio Rubios cap. per usuras, notab. 3. §. 22. numer. 3. Matienzo lib. 5. ordinam. tit. 8. l. 1. glossa 1. numer. 36.

13 Sit quarta conclusio. Si vir sciebat esse uxorem spuriam, tunc enim caui potest revocari excessus dotis data spuriis, constante etiam matrimonio, ut bene docuit sententia sententia sic limitans primam sententiam.

14 Quinta conclusio. Eriam vir ignorat spuriam esse uxorem, potest exigere excessus illa dotis a viro, quando pater; qui dotavit, habet filios legitimos. Probatur, quia iuxta dictam l. 29. Taur. dos inoficiose, quae tangit legitimam aliorum filiorum, potest revocari constante matrimonio; eorum enim legitima sunt omnia bona patris, dempto quanto, ut bene docuit Matienzo lib. 5. ordinam. tit. 8. l. 1. glossa 5. novis recop. & sequentes: Ergo. Hanc conclusio nem tenet Matienzo citatus pro ultima sententia, & videatur tenet Tiraq. loco citato, nam addit aduersus sum sententiam est l. 29. Taur. & videatur tenere Salzedo, & Baæza ubi supra, dicunt enim primam sententiam Bart. egebre de filiis Sacerdotis, qui non habet filios legitimos, & pater per filium docente excedentem non damnificantur filii.

15 Ultima conclusio. Si tamen pater donat spuriam non habet filios legitimos, & vir ignorat esse spuriam, non potest excessus dotis exigere constante matrimonio, ut bene docuit sententia sententia. Nec adveratur l. 29. Taur. quae loquitur, quando pater habet filios legitimos. Et potest confirmari, quia illi multi dicunt recipientem boni de dotem ultra titulo operculo.

DUBIUM XL.

An titulo onerofo aut lucrativo possit spurius ali. quid à patre recipere.

1 Dicitur huius sententia.

Primo dicit ex nullo contrauto, nec lucrativo, ut donations, nec onerofo, ut empionis, & venditionis; posse spurius aliquid à patre recipere, stando etiam in iure communis. Probatur ex l. 1. Cod. de natur. liber. libi: Quodlibet talibus liberis patre donaverit; & ibi, vel emptione solatum, & l. si quis incepit, in principio, codice de inceptis nuptiis, & lib. 10. titul. 13. part. sexta. Sic Bartol. Baldus, Gabriel. Palaeus, Alexand. Decius, & plures ali, quos referunt, & sequuntur Duennas regul. 366. ampliat. 11. Rejas epistola successorum, capite vigesimo, numer. 59. Plaza de delicias, libro primo, capite 41. numero decimoginta.

2 Secunda sententia dicit, spurius secundum ius communis non posse aliquid recipere à patre, tunc lucrativo, ut donations, ut bene posse titulo onerofo, ut venditionis: & hoc cum vere patre pretium à filio recipit, sicut recipere ab estraneo. Probatur ex l. qui refutat, dicitur de probat, ubi valere aferuntur Jurisconsultus contra dictum mutui, vel alium onerofo inter patrem, & spurius, quod recipere, & sequuntur Matienzo dict. numer. 6. & 7. Baæza tunc sententia spectulator Guillelmus, Benedictus, Joannes Gual-

derus,

